

mdR, NOS Jazzgeschiedenis 241. Charlie Parker had in 1946 toen hij in Los Angeles verbleef een contract getekend ~~met~~ ^{met} Dial Records van Ross Russell. April '47 was Parker teruggegaan naar New York, ging daar opnemen voor Savoy, maar Russell had nog recht op ~~drie~~ ^{drie} sessions. De eerste daarvan was op 28 oktober '47 in de WOR Studio op de hoek van Broadway en de 39ste straat. Parker kwam nu met zijn vaste kwintet en dus ook een gekend repertoire. Miles Davis op trompet, Parker op altsaxofoon, in de ritmesectie Duke Jordan-piano Tommy Potter-bas, Max Roach-drums. Het eerste stuk was "Dexterity" dat in deel 240 te horen was, nu om te beginnen de ~~*****~~ B-take van de Parker-blues "Bongo Bop". Take A werd als master uitgezocht, ook uitgebracht als "Charlie's Blues".

plaat 1

Charlie Parker Quintet: Bongo Bop-B (Parker)
A/4 - 2:42 - Spotlite 104

"Bongo Bop", take B. Van het volgende stuk werden drie takes gemaakt met C als master. Ik koos A en B, de eerste verscheen ook onder de titels "Prezology", (naar Lester Young, 'Prez'), en "Air conditioning". Het gaat om "Dewey square".

zelfde

Charlie Parker Quintet: Dewey Square-A (Parker)
A/5 - 3:25 - idem

Charlie Parker Quintet: Dewey Square-B (Parker)
A/6 - 3:00 - idem

"Dewey Square" take A en B - Parker woonde in deze tijd met Doris Sydnor in het Dewey Square Hotel aan de 117de straat, in Harlem. Van het volgende stuk werd A de master, soms genoemd "Superman" en dat zou dan op Miles Davis hebben kunnen slaan, die nu opmerkelijk rap trompet kan spelen. Ik koos de B-take, van "The hymn".

zelfde

Charlie Parker Quintet: The hymn-B (Parker)
B/2 - 2:26 - idem

"The hymn", take B. Nu: "All the things you are" waarvan de B en C-take werden uitgebracht als "Bird of Paradise". De introductie en het coda werden door Parker en Dizzy Gillespie gespeeld op 28 februari 1945 voor een session van Guild, ze zijn afkomstig van Gillespie die ze schreef als intro en coda van "Good jelly blues" zoals de Billy Eckstine Band dat 3 april 1944 opnam, te horen in deel 197 van de NOS Jazzgeschiedenis. "Bird of Paradise".

zelfde

Charlie Parker Quintet: Bird of Paradise-B (Parker)
B/4 - 3:06 - idem

"Bird of Paradise" take B, ~~Accoordschema~~: "All the things you are
Tot slot werd nog een ballad opgenomen waarvan take B de master
werd, ~~ik~~ ik laat u A en B horen. Van de George Gershwin-melodie
"Embraceable you".

zelfde

Charlie Parker Quintet: Embraceable you-A (Gershwin)

B/6 - 3:41 - idem

Charlie Parker Quintet: Embraceable you-B (Gershwin)

B/7 - 3:17 - idem

"Embraceable you" take A en B. Het Charlie Parker Quintet voor
Dial in de WOR Studio in New York City, 28 oktober 1947.

Miles Davis-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Duke Jordan-piano,

Tommy Potter-bas, Max Roach-drums. Volgende keer muziek uit de

~~tweede~~ Dial-session, 4 november. Dit was NOS Jazzgeschiedenis

241, MdR.

in New York

NA 128234

24:58

opn 26.7.84

0 0 0 0 0

AANVULLING achter nos jazzgeschiedenis 241 = zondag 5.8.1984
+++++ H 3 = 21.30-22.00

Nu in NOS Jazz muziek die alles te maken heeft met de NOS Jazzgeschiedenis. Deze en de volgende week wil ik wat platen laten horen die in de tijd dat ik met een bepaalde geschiedenisperiode bezig was nog niet waren verschenen, mij niet bekend, muziek die niet echt belangrijk was - dat soort dingen.

William Christopher Handy schreef zijn "St.Louis Blues" in 1914, het jaar daarop de "Joe Turner Blues". Eén jaar daarna werden die opgenomen door Victor in New York. Dus: ~~september~~ 1916: de Victor Military Band.

plaat 1 Victor Military Band: Joe Turner Blues/St.Louis Blues (W.C.Handy)
B/8 - 3:11 - RCA PM 42402

"Joe Turner Blues" en "St.Louis Blues", september 1916 in New York City gespeeld door de Victor Military Band. En het was de 5e take. In de boeken staat dat Adelaide Hall in 1909 geboren is en bij gevolg 75 jaar oud. Ze zong op 't North Sea Jazz Festival en ik zei tegen haar: U zat als Jazzy Jasmine in 'Shuffle Along', 1921. Volgens de boeken was u dan 12, maar ik denk dat u 15 was. Lachend antwoord: You are very close. Kortom, Adelaide Hall is 77 of 78, ~~en~~

~~Adelaide Hall is 77 of 78, en~~ De muziek in 'Shuffle Along' was van de toen al 38 jarige Eubie Blake, juli van dat jaar 1921 speelde hij voor Emerson "Baltimore Buzz" en "In honeysuckle time".

plaat 2 Eubie Blake: Baltimore Buzz/In honeysuckle time (Eubie Blake)
A/voorlaatst - 2:27 - New World Records NW 260

Pianist-componist Eubie Blake speelde zijn "Baltimore Buzz" en "In honeysuckle time" uit de show 'Shuffle Along' voor het merk Emerson in juli 1921.

In deel 32 van de NOS Jazzgeschiedenis liet ik Louis Armstrongs "Knockin' a jug" horen en gebruikte een track uit de VSOP-set van CBS. Die is om een of andere reden ingekort, op 'Aimez vous le jazz no. 30', ook van CBS, staat hij compleet.

plaat 3 Louis Armstrong a/h Orchestra: Knockin' a jug (Armstrong, Condon)
A/2 - 3:21 - CBS 65251

"Knockin' a jug" -en dat betekent het soldaat maken van een kruik whiskey- van Louis Armstrong en Eddie Condon. Okeh, New York City, 5 maart 1929. Louis Armstrong-trompet, Jack Teagarden-trombone, Happy Caldwell-tenorsaxofoon, Joe Sullivan-piano, Eddie Lang-gitaar, Kaiser Marshall-drums. Eddie Condon komt spelend twee keer aan bod in dit half uur, met zijn eigen orkest in 1933 om te beginnen, maar het stuk draait om tenorsaxofonist Bud Freeman.

de een jaar jongere

Ik zag hem vorige maand in Den Haag, 78 jaar oud en daarmee de oudste musicus op North Sea, maar net als Benny Carter in perfecte conditie. In de jaren dertig nam hij een aantal keren zijn speciality "The eel" op, de allereerste keer 21 oktober 1933.

plaat 4 Eddie Condon a/h Orchestra: The eel (Bud Freeman)
B/2 - 3:03 - CBS S 67273

Eddie Condon and his Orchestra op 21 oktober 1933 in New York City voor Brunswick met "The Eel". Max Kaminsky-trompet, Floyd O'Brien-trombone, Pee Wee Russell-klarinet, de componist, Bud Freeman-tenorsaxofoon, Alex Hill-piano, Eddie Condon-gitaar, Artie Bernstein-bas, Big Sid Catlett-drums. Het was de B-take.

een waar schijfje uit een jaar

Violist Eddie South werd 27 november 1904 in het dorp Louisiana in de staat Mississippi geboren, hij overleed 25 april 1962 in Chicago. Klassiek viool leerde hij van orkestleider Charles Elgar, Darnell Howard bracht hem jazz bij. Vrijwel zijn hele leven heeft hij in Chicago gespeeld, maar in 1930, '37 en '38 was hij in Europa, dat laatste jaar ook Nederland. Ik wil u twee opnamen uit zijn Victor-session van 12 juni 1933 laten horen, toen Antonia Spaulding piano speelde, Everett Barksdale-gitaar en Milt Hinton-bas die allebei ook zongen, op drums de leraar van Lionel Hampton: Jimmy Bertrand. Van Eddie South zelf eerst "Mama mocking-bird".

plaat 5 Eddie South a/h Orchestra: Mama mocking-bird (Eddie South)
B/4 - 3:28 - RCA PM 42420

Violist Eddie South met "Mama mocking-bird". Van de heren Scholl en Rich is dit "Gotta go!"

zelfde Eddie South a/h Orchestra: Gotta Go! (Jc. Scholl, M. Rich)
B/5 - 2:39 - idem

met Frankie Taylor

"GottaGo!", en dan weet u ook waar het Quintette van de Hot Club de France het vandaan haalde. Eddie South and his Orchestra voor Victor in Chicago op 12 juni 1933 met Antonia Spaulding-piano, Everett Barksdale-gitaar, Milt Hinton-bas, Jimmy Bertrand-drums.

In jazz zijn vrouwen per definitie zangeres. Antonia Spaulding was dus een uitzondering, maar zelfs in de twee standaard-werken die er nu bestaan over vrouwen in jazz komt haar naam niet voor. Wel Valaida Snow, zuster van Alvaida en Lavaida Snow, in 1900 geboren, omstreeks de 2e juni, overleden in New York op 30 mei 1958. Ze was een echte uitzondering want haar moeder en muziklerares vond dat:

ze trompettiste moest worden. In showbusiness werd dat niet geaccepteerd zodat ze er ook zingen dansen bij moest doen, maar Valaida zoals ze aangekondigd werd, blies goed trompet in de stijl van Louis Armstrong. Ze was in de jaren dertig langdurig in Europa, ook hier in Nederland, in 1935 maakte ze de nu volgende opname in

plaat 7

Valaida with Billy Mason a/h Orchestra: I can't dance, I got ants in my pants. (Williams, Gains)
A/8 - 2:41 - World Records SH 265

Valaida accompanied by Billy Mason and his Orchestra: "I can't dance, I got ants in my pants". Buddy Featherstonaugh was de tenorsaxofonist, leider Billy Mason speelde piano. Parlophone-opname in Londen, 19 januari 1935 met de 34 jarige trompettiste en zangeres Valaida Snow.

Tot slot nogmaals Eddie Condon. Een Commodore-opname uit een serie heruitgaven waarover volgende week het een en ander, o.a. Peck Kelly waarvan iedereen altijd dacht dat van deze pianist geen opnamen bestonden. Nu: Max Kaminsky-trompet, Benny Morton-trombone,

Pee Wee Russell-klarinet, Joe Bushkin-piano, Eddie Condon met zijn vier-snarige Gibson-fen bij uitzondering eens echt goed te horen, Bob Casey-bas, Big Sid Catlett-drums. Voor Commodore in New York City op 2 december 1943 in NDS Jazz MdR.: "Basin Street Blues".

plaat 8

Eddie Condon Jam Session at Commodore: Basin Street Blues (Williams)
A/3 - 4:18 - Top Rank HJA 16504

reefde

1034: oh Katharina (Gilbert, Fall) NA 128037
A/4 - 1:00 - idem 33:15

0 0 0 0 0

opn 26.2